

ДА ОПАЗИМ БУРГАСКИТЕ ЕЗЕРА

Училищна пиеса на природозащитна тематика
от Александър Маринов-Санчо

2012

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ:

РАЗКАЗВАЧ
ЯТО ЛЯСТОВИЦИ
КЪДРОГЛАВ ПЕЛИКАН
ДВОЙКА ЛЕТНИ БЪРНЕТА
САБЛЕКЛЮН
ЛОПАТАРКА

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ:

РАЗКАЗВАЧ
ЛОПАТАРКА
БРАКОНИЕР
КЪДРОГЛАВ ПЕЛИКАН

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

РАЗКАЗВАЧ
ЛОПАТАРКА
БРАКОНИЕР
ДВОЙКА ЛЕТНИ БЪРНЕТА

ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ

РАЗКАЗВАЧ
ЛОПАТАРКА
САБЛЕКЛЮН
ТРИ КУЧЕТА
ДВА ЧАКАЛА

ПЕТО ДЕЙСТВИЕ

РАЗКАЗВАЧ
ЛОПАТАРКА
БРАКОНИЕР
КУЧЕТА
ЯТО ОТ ПЕТ РАЗЛИЧНИ ПТИЦИ

ШЕСТО ДЕЙСТВИЕ

РАЗКАЗВАЧ
МЕСЕЦИ МАЙ-АВГУСТ
СЛУЖИТЕЛ НА БДЗП

СЕДМО ДЕЙСТВИЕ

РАЗКАЗВАЧ
ПЕТИМА БРИГАДИРИ (ЕДИН С
МЕТЛА, ДВАМА С ЛЕНТА, ДВАМА
НА ОСТРОВ)
ТРИ КУЧЕТА
АВГУСТ

ОСМО ДЕЙСТВИЕ

МЕСЕЦИ СЕПТЕМВРИ-АПРИЛ
РАЗКАЗВАЧ
ПЕТИМА БРИГАДИРИ
БРАКОНИЕР
ПОЛИЦАЙ
КЪДРОГЛАВ ПЕЛИКАН
ДВОЙКА ЛЕТНИ БЪРНЕТА
САБЛЕКЛЮН
ЛОПАТАРКА
ЯТО ПЕТ РАЗЛИЧНИ ПТИЦИ

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ.

Тъмна сцена. Докато РАЗКАЗВАЧЪТ говори отстрани, действието олицетворява думите му. В предната част на сцената прелита ято лястовици.

РАЗКАЗВАЧ:

Ето ги и лястовичките! За пореден път пристигат, за да оповестят пролетта и да изпълнят сърцата с радост... Но те не са единствените птици, които ни идват на гости за през лятото, за да свият гнезда тук и да отгледат малките си.

През сцената „прелитат“ още няколко птици: ПЕЛИКАН, ДВОЙКА БЪРНЕТА, САБЛЕКЛЮН, ЛОПАТАРКА. Правят едно кръгче, а Разказвачът радостно ги следи с поглед (или през бинокъл). Скриват се в другия край на сцената, само Лопатарката „каца“ на клон до Разказвача. Оттук нататък тя ще му „аккомпанира“ – ще го слуша, ще реагира на случващото се на сцената.

РАЗКАЗВАЧ:

Тези птици са се насочили към любимите им Бургаски езера. Да видим какво ги чака там...

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Прожекторите осветяват цялата сцена. В единия ѝ край зад туфа тръстика се е спотаил БРАКОНИЕР – точно под табела със задраскана пушка. В другия край има имитация на дига. В средата – декор на вода, но обсипан с боклуци: пластмасови бутилки, стари мрежи, смачкани найлони и вестници. Самата „вода“ също е мърлява. С думите на разказвача влита ПЕЛИКАНЪТ.

РАЗКАЗВАЧ:

Изтощен от дългото пътешествие към летния си дом, пеликанът спира за отдых във водите на езерото.

Пеликанът каца сред боклуците, но се чувства некомфортно сред тях. Разбутва бутилките с клюн, мрежата се заплита в краката му... След няколко мига борба с отчаян крясък той отново „полита“ и се скрива от сцената. През това време Разказвачът коментира.

РАЗКАЗВАЧ:

Боклуците в езерото и по бреговете му пречат на птиците. Пеликанът е принуден да продължи пътуването си след

недостатъчна почивка. Дано стигне до своите гнездови територии!

Разказвачът тъжно помахва след Пеликана.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ.

На сцената влизат Бърнетата.

РАЗКАЗВАЧ:

А, ето ги и летните бърнета... Дали пък те няма да се почувстват добре тук?

Бърнетата правят една обиколка наоколо с усмивка, но тъкмо се наканват да „кацнат“, БРАКОНИЕРЪТ в тръстиката гръмва с пушката. Мъжката птица пада простреляна. Женската се спуска до нея, плаче и скърби, но втори гръм на Браконiera я принуждава да отлети.

РАЗКАЗВАЧ:

Защо ти е, неразумни човече, да избиваш тези красиви птици? Ловният сезон свърши! Сега те ще останат без поколение, а ние няма да можем да се полюбуваме на красотата им!

Докато Разказвачът говори, Браконьерът се вмъква крадешком на сцената, спира до трупа на Бърнето, оглежда се и го извлича с подло кискане.

РАЗКАЗВАЧ:

Бедни, бедни патици... Няма миг покой за вас! Дано поне саблеклюните са добре – тях не ги ловят.

ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ.

Разказвачът се обръща към другия край на сцената. Влиза Саблеклюнът и каца на дигата. В този миг зад нея изскачат глутница кучета, които с лай и скокове го подплашват.

КУЧЕТА (кряскат):

Гладни сме! Езерото е за нас! Хапем всички! Братя чакали, елате и вие!

Изскачат и два-три чакала, които с вой подгонват наново Саблеклюна.

РАЗКАЗВАЧ:

Зли, изгладнели, озъбени, страшни... Тичат по дигите бездомните кучета. Вият край тях и хитрите чакали... За пернатите ни приятели няма място тук...

Саблеклюнът отлита от сцената.

ПЕТО ДЕЙСТВИЕ.

Сцената бавно потъмнява на фона на думите на Разказвача:

РАЗКАЗВАЧ:

Ех, приятели... Не само че не помагаме на удивителните видове птици, които гнездят около родния ни град, а дори напротив: пречим им... *(прожекторите светкат върху споменаваните неща едно по едно)* С боклуците си... С браконьерите... *(Браконьерът чисти пушката си и се ухилва мазно на прожектора)* С кучетата, които изхвърляме на улицата *(едно от кучетата се чеше тъпо зад ухото)*...

Остава осветена само предната част на сцената. Лопатарката полита и се скрива вляво. След миг се появява отдысно и пресреща ято разнообразни други водолюбиви птици *(да се подберат атрактивни и типични видове – ок. 4-5 птици)*.

ЛОПАТАРКАТА:

Спрете, събрата! Не ходете натам! Там е мръсно, опасно, не е подходящо за нашите пухкави мъничета! Да търсим друго място!

Лопатарката спира останалите птици и ги повежда обратно.

Разказвачът се обръща към публиката.

РАЗКАЗВАЧ:

Останахме без птици! Няма ли кой да им помогне?

ШЕСТО ДЕЙСТВИЕ.

През сцената едно по едно претичват деца, които носят облаци с изписани месеци на тях (в последователност): МАЙ, ЮНИ, ЮЛИ, АВГУСТ.

На сцената се появява СЛУЖИТЕЛ НА БДЗП и прави знак на Месец август да спре. Прегръща го през рамо и двамата викват като глашатаи в един глас:

СЛУЖИТЕЛ И АВГУСТ:

Внимание, внимание! Природолюбители от цяла България!
Каним ви на природозащитна бригада „Атанасовско езеро“!
Заповядайте! Да превърнем езерата в подходящ дом за нашите
диви птици! Заповядайте! Заповядайте!

Служителят се оттегля.

СЕДМО ДЕЙСТВИЕ.

Прожекторите светват върху задната част на сцената – декора на езерото. По него се суеят бригадери: един мете боклуци, двама опъват ограничителна лента по дигата и пъдят кучетата, двама строят остров. Месец август се присъединява към строителите на острова. Когато са готови, Бригадирите викват в един глас.

БРИГАДИРИ:

Готови сме, пернати приятели! Очакваме ви следващата
пролет!

След тези думи Бригадирите застават до Разказвача. Задната част на сцената се затъмнява.

ОСМО ДЕЙСТВИЕ.

В предната част на сцената отново претичват месеци: СЕПТЕМВРИ,
ОКТОМВРИ, НОЕМВРИ, ДЕКЕМВРИ, ЯНУАРИ, ФЕВРУАРИ, МАРТ,
АПРИЛ...

Април се присъединява към „Посрещачите“. В далечината се зачуват
разнообразни птичи крясъци. Посрещачите започват да се побутват и да
поглеждат с очакване към левия край на сцената. В този момент просветлява
и декорът на езерото: чисто, с оградени диги, по водната повърхност
проблясват рибки. Само БРАКОНИЕРЪТ все още се спотайва в тръстиката.
Един от Посрещачите го забелязва. Вади свирка от джоба си и я надува.
Мигом пристига полицаи, който посочва знака, взема пушката на
Браконiera, хваща го за ухото и го извежда от сцената.

Появяват се и птиците (всички видове, които сме видели по време на пиесата). На фона на жизнерадостна музика те с радост започват да „кацат“ по сцената и да се радват на чистотата. Някои отлитат зад кулисите от различни места и донасят готови гнезда. Някои имитират „нежност“ една с друга. Някои ловят риба в чистата вода. Посрещачите и Разказвачът им се радват. Разказвачът към публиката.

РАЗКАЗВАЧ:

Браво, природолюбители! Заедно помогнахме на птиците!
Вижте ярките цветове на природата! Чуйте разнообразните ѝ песни! Насладете ѝ се, вместо да я унищожавате!

На сцената пред декора излизат всички участници в пиесата с костюмите, с които са били последно. В един глас към публиката:

ВСИЧКИ:

Бургаските езера са богатство! Нека го опазим заедно, за да му се радваме и в бъдеще! Живот за Бургаските езера!

Поклон и затъмнение.

КРАЙ